

- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy przewoźnik lotniczy podjął zgodnie z rozporządzeniem wszelkie racjonalne środki w celu uniknięcia odwołania lotu, jeżeli może zostać wykazane, że nie dysponował żadnym samolotem, który mógłby obsłużyć połączenie, jakie miał zapewnąć samolot wyłączony z eksploatacji w wyniku problemów technicznych?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakie znaczenie należy przypisać okoliczności, że dokumentacja dotycząca problemów technicznych powołanych przez przewoźnika lotniczego pochodzi wyłącznie od tego przewoźnika?

(¹) Dz.U. L 46, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-398/06)

(2006/C 294/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel(-e): M. Condou-Durande i R. Troosters, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że utrzymując w mocy krajowe przepisy, według których osoby nieaktywne ekonomicznie oraz emeryci będący obywatelami Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego w celu uzyskania pozwolenia na pobyt muszą udowodnić, że posiadają trwałe środki utrzymania, Królestwo Niderlandów uchybiło ciężącym na nim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy Rady 90/364/EWG (¹) z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu, dyrektywy Rady 90/365/EWG (²) z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową oraz dyrektywy Rady 68/360/EWG (³) z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wymóg narzucony przez ustawodawstwo niderlandzkie posiadania wystarczających środków utrzymania przynajmniej przez okres jednego roku po to by uzyskać pozwolenie na pobyt nie jest zgodny z prawem wspólnotowym.

(¹) Dz.U. L 180, str. 26.

(²) Dz.U. L 180, str. 28.

(³) Dz.U. L 257, str. 13.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie T-49/04 Faraj Hassan przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Faraję Hassana w dniu 25 września 2006 r.

(Sprawa C-399/06 P)

(2006/C 294/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Faraj Hassan (Przedstawiciele: E. Grieves, Barrister, H. Miller, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji,
- 2) stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 (¹) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2049/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. (²) lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 2049/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w całości bądź w zakresie zakazu dotyczącego wnoszącego odwołanie,
- 3) ewentualnie stwierdzenie, że wyżej wymienione rozporządzenia nie znajdują zastosowania w zakresie, w jakim odnoszą się one do wnoszącego odwołanie,
- 4) podjęcie przez Trybunał innych kroków uznanych przez niego za konieczne,